Lov ikke er nogen Klasselov, fordi der staar, at denne Straf *skal* idømmes. Jeg kan ogsaa henvise til den udførlige Udvikling, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) gav af, at der er saa mange Gummielastikums-Bestemmelser i Paragraffen, at det altid vil gaa saadan, at det vil gaa ud over de smaa, medens de store ville slippe fri. Ærede Medlemmer kunne jo læse Paragraffen, den Sætning igennem, hvori det hedder, at Gerningsmanden skal dømmes, naar han „enten har villet saadan Følge eller dog har maattet forudse den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen.“ Det er i den Grad en Gummielastikums-Bestemmelse, at jeg vil sætte meget ind paa, at hvis denne Lov gennemføres, vil den i meget ringe Grad blive anvendt paa de elegante Bøller, de Bøller, der i Sommernætter udenfor Tivolis Indgang overfalde sagesløse Damer og deres Herrer, som jeg en Gang tidligere har talt om. Den vil blive anvendt mod Bøllerne fra andre, lavere Samfundslag. Der er ligeledes Bestemmelsen om selvforskyldt Beruselse. Hvad er selvforskyldt Beruselse? Og der er Bestemmelsen om, at han ikke i Gerningens Øjeblik helt har manglet den til Straf fornødne Tilregnelighed. Hvilke 2 Gummielastikums-Udtryk! Hvordan kunne de ikke vendes og drejes og fortolkes paa vidt forskellige Maader af de Domstole, der faa med denne Lov at gøre? Jeg skal altsaa endnu en Gang paa det varmeste anbefale, naar denne Paragraf kommer til at foreligge til Afstemning ved 2den Behandling, da at stemme imod den, fordi der ikke er Trang til den. Statistikken viser dette. Den vil ikke gøre Nytte, det viser al menneskelig Erfaring, den vil gøre Skade, den vil blive fortolket og anvendt som en Klasselov, den vil oprøre Tusinder af danske Medborgeres Følelser, den vil sætte et Stempel paa vort Folk, som dette Folk ikke har fortjent, et Stempel paa vort Folk, der ogsaa vil komme det til Skade i hele det civiliserede Udlands Øjne.

Justitsministeren *(Alberti)*: Jeg tror ikke, at det paa dette Tidspunkt af Forhandlingen vilde være til nogen som helst Nytte, om jeg vilde give mig til udførligt at imødegaa de forskellige ærede Talere, som have talt, siden jeg sidst havde Ordet. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde den Gang, at denne Sag burde nu være uddebatteret; for øvrigt staa vi jo kun ved 1ste Behandling og have 2 Behandlinger tilbage igen. Jeg skal heller ikke komme ind paa en Imødegaaelse af de lyriske Stemningsudbrud, der nylig fremkom fra den ærede Taler, der sidst havde Ordet. Jeg tillægger dem ikke nogen som helst Vægt. Efter min Mening er dette en Sag, der skal afgøres ikke efter lyriske Stemningsudbrud, men efter Forstand og Følelse. (*Stemmer:* Baade Forstand og Følelse!) Ja, jeg tænker ogsaa paa at tale til Bøllernes Følelse, saa det er Følelse i vidt Omfang, jeg taler om i denne Sag.

Men naar jeg har taget Ordet, er det for at berøre den Politik, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) stadig vil have lagt ind i denne Sag, men som han stadig med Urette lægger ind fra den fejle Side. Thi vi vide alle sammen, fra hvilken Side der blev bragt Politik ind i dette Lovforslags Behandling. I Forgaars, da det ærede Medlem havde Ordet, hvor han udtalte dette om den Politik, der skulde være i denne Sag, gik hans Udtalelser stadig ud paa, hvorledes jeg ikke blot ved det oprindelige Forslags Fremlæggelse i den forrige Rigsdagssamling og siden paa forskellige Stadier af Sagen skulde have handlet ud fra visse politiske Bevæggrunde, navnlig i Retning af Sprængning af Venstrereformpartiet, Sprængning af Ministeriet eller Udsprængning af enkelte Ministre af det forrige Ministerium. Det ærede Medlem udtalte sig altsaa om mine Bevæggrunde til de Handlinger, jeg havde foretaget. Men jeg turde vel nok mene, at jeg er den i hele Verden, der ved bedst Besked om mine Bevæggrunde, og i Virkeligheden den eneste, der ved Besked dermed, for saa vidt man ikke vil tage de Udtalelser, jeg ved Tid og Lejlighed under denne Sags mangfoldige Behandlinger er fremkommen med, for gode. Nu er Forholdet altsaa det, at Ting, som kun jeg kan vide Besked om, Bevæggrunde og Følelser, der have rørt sig i mig, deraf giver det ærede Medlem en lang, for Resten ret indviklet og forvirret Fremstilling, og om denne mener jeg, at jeg var fuldstændig berettiget til, da jeg havde Ordet i Gaar, at sige, at den indeholdt ikke et eneste sandt Ord. Saa lagde jeg nok Mærke til, at det ærede Medlem i Gaar anvendte de samme Udtryk om en Udtalelse fra mig. Men de Udtalelser af mig, det ærede Medlem anvendte samme Udtryk paa, vare ikke Udtalelser, der angik mit personlige indre Liv, men Udtalelser om forskellige Ting, der havde tildraget sig rundt om i Verden, saaledes at den samme Betegnelse,